

אוצר י"ד החיים

במזרח וכן בכמה וכמה ברית מילות בשבת והציא בשם כמה וכמה ספרים ששולח נלוץ לכל ברית מילה כי אז אין מלווה על המלות ועיין בהגהות דברי נחמיה עירובין על דף מ ג והארכתי הרבה בזה :

(תתח) במה גדול ש"ס צבלי מלאתי בזהר חדש רות דף פ"ח ע"ב על הפ' על התעודה ועל התמורה זו תלמוד צבלי שפלטו בלשון יהודית והכל היה לפני הקב"ה קודם שגברא העולם :

(תתט) עיין תוס' שבת דף קכ"ח ע"א ד"ה ונתן הכסף והתוס' עירובין דף ס"ה ד"ה צלר שכתבו שדרך הש"ס לקלר ולשנות הכתובים ובש"מ צ"ב קי"ג בשם תוס' הרא"ש וראיתי בדברי שאל על הגדות הש"ס שהקשה עליהם מגמרא דצ"ק דף פ"א ע"ב שהקשה הגמרא בעלמנו מי כתיב קרה בן וחרץ הגמרא דליתא כה"ג הרי שדרך הש"ס למינקט כה"ג דלא בדברי תוס' ע"ש ומלאתי בתשו' הגאונים בסידר ר' יוסף עוב עלם צסי' ע"ח באריכות קצת שהיכי שהציא פסוק שלא כלורחו הוא בטעות מגירסת הספרים כי כתיב הש"ס דקדקו היעב והנה מגמרא דצ"ק ה"ל משמע להדיא כהגאונים מדפריך הגמרא דיקא ביהאי מי כתיב קרה וכו' משמע להדיא שהיכי שלא פריך הגמרא ה"ל גירסא בטעות :

(תתי) בנדרים ס"ו ע"ב וי"ז אחד הדיר את אחתו שלא להנות ממנו עד שחטטים התבטול לר' יהודה ור"ש ר"י עשים ועשה ק"ו מסועה שנחתק השם מפני שלום כ"ש בזה ור"ש לא ראה לעשות ואמר ימיתו אל גה וצנים ואל יזוז שמעון ממקומו ובהגהות הר"ל"ח הציא בשם חכם אחד שהקשה שיתא במדרש שיר הבורים שר"ש עשה קצת עבירה כדי להעיל שלום בין איש לאשתו ובצי"ת שלא קשה כלל דהנה אי' בירושלמי יומא פ"ג סוף הלכה ז' שכל מי שרגיל בשם המפורש אכור לו להנות כלל מאדם ואפי' לקבל מעשר אכור ולכאורה קשה מעבר ממנו גביה היא ועיין בספרי פ' קרח שכל מלוות כהונה קצאה ד' ונתנה לכהנים הלך עבדתם וכו' ועיין בקצ"ה בסי' רמ"ג ועיין בהגהות ש"צ הגאון מלצוב בהגהותיו על הספרי שמכאן ראוי להקלוע"ח דלא כיד אפרים והארכתי בזה ועכ"פ שרש"י שהיה שר בית הזיכר לא היה אפשר לו להנות מאחרים רק עדיין קשה ה"ל ר' יהודה עשה ק"ו מסועה שנחתק השם מפני שלום רק ר"ש לשיטתו צפ"ב דסוטה בירושלמי הלכה ד' שמוהר לכתוב פ' סוטה על עיר בהמה עמאה כיון שלמהיקום ניתנה ליה אינו כותב א"כ גם השם שנכתב על עור בהמה עמאה לא הוי קדושה כ"כ וא"כ לשיטתו לא הוי ק"ו משם וראיתי בנעם מגדים צפ' קרח שהציא כן בשם חכמי המקובלים שמי שעוסק בסתרי תורה אכור להנו : משום אדם משמע שלא

(תתד) בסנהדרין כ"ט ע"ב משמיה דרבא כל מיילי דכדי לא דכירי אינטי ופרש"י ששכח אותה הודאה ובשביעיה ל"ד ע"ב יומא ע"ב צ"ב ל"ט ע"א בשם רבא כל מילתא דלא רמיא עליה דאינטי עבד לה ולא חדעתיא משמע שזה החילוק במילתא דלא רמיא אפי' מעשה אמריגן דלאו חדעתיא אבל במילתא דכדי הוא שח"א לזכור ושכיה לשכות אבל בשעת מעשה זוכר הוא היעב ודוק ועיין בש"ס סנהדרין הג"ל וברש"ש :

(תתה) בהגהות הרש"ש יומא על דף ט"ט ע"ב שהציא דברי מהרש"א מחידושי אגדות סוטה מ"ד ע"ב שאין אומרים מן העולם עד העולם רק במקום שמוכיר שם שם המפורש והקשה עליו מיומא ס"ט ע"ב שאף שבמקום שאינו מוכיר שם שם המפורש מ"מ אומרים מן העולם ועד העולם ולכאורה היא תימה על המרש"א ז"ל אבל המעיין ביומא בגירסת הר"ח ז"ל ובהגהות על הר"ח ז"ל מה שרלה להגיה בר"ח ועל פי דברי המהרש"א ז"ל ניחא דברי הר"ח וגירסתו ודו"ק :

(תתו) עיין ר"ה יומא דף ע"ה ע"ב בתחלתו וז"ל לימדה תורה דרך ארץ כל מי שיש לו סעודה לא יוכליה אלא ביממא כעין לילה וכו' ובהגהות על הר"ה כתב שט"ס בר"ח כי בגירסא שלנו ליתא לימדה תורה ד"א שלא יאכל אדם בשר אלא בלילה כעין יממא ובאמת עיקר בגירסת הר"ה ז"ל והנה בשט"ס בזה מגילה הציא בשם שו"ר כנה"ג שיש להדליק נרות בסעודות פורים וכחז השע"ת שלא ידע מקור לזה. ומלאתי בילקוטי מהרי"ו מהלמיו שהיה נוהג בפורים בהסעודה שהיה מזהר לכסות המלכות בלחדין ולהדליק נרות ואמרו לי כי אלל השמים הגדולים אם יש להם אורחים חשובים אז מכסים ההלכות ומדליקים את העלעקטער וזה גירסת הר"ח ז"ל ביממא כעין לילה :

(תתז) נשאלתי בבית אחד שהיה צריך להיות שם ברית מילה רק שהיה שם בבית השני מת אחד ולא היה באפשר לילך עם החינוק לבית המדרש כי היה קור גדול והדרך רע מאד וגשאלתי אם לריכים עכ"פ לילך עם החינוק לבית אחד ולמולו שם כדי שיוכל אליהו לבוא על הצריח הנה כבר אי' בתשו' טעו"ד תלתאי סי' רל"ד כעין שאלה בזה וע"ש שמהלק בין אם בא אליהו בהתלכשות הגוף או הייב במלות וזה מיירי בצ"מ דף קי"ד ע"ב ואם בא בלי התלכשות הגוף רק בדמות מלאך אז אינו חייב במלות. ומלאתי זה החילוק בס' המלאים סימן ע' שנדפס בסוף ספר זכרון לראשונים שכתב איך אפשר שבפעם א' ובשעה א' יהיה אלל כמה בני ישראל על הצריח זה במערב וזה